

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/64/2018
Identifikačné číslo spisu: 8615010240
Dátum vydania rozhodnutia: 16.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8615010240.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2018 v Bratislave v trestnej veci obvineného Q. Z., pre trestný čin podvodu § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 1. januára 2006, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. novembra 2017, sp. zn. 4Tos/9/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného Q. Z. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Uznesením Okresného súdu Svidník zo dňa 28. marca 2017, sp. zn. 1Nt/12/2015, bol podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietnutý návrh obvineného Q. Z. na povolenie obnovy konania vo veci sp. zn. 3T/173/96, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku. Krajský súd v Prešove uznesením z 30. novembra 2017, sp. zn. 4Tos/9/2017, sťažnosť obvineného proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Prešove podal obvinený Q. Z. dovolanie vlastným písomným podaním zo dňa 8. marca 2018, osobne doručeným Okresnému súdu Svidník 9. marca 2018, následne aj prostredníctvom obhajcu Mgr. Juraja Berežného. Vo vlastnom písomne podanom dovolaní uviedol, že Okresný súd Svidník opieral svoje skutkové závery predovšetkým o výpovede poškodených Ing. K. L. a P. V., ktoré sa však nezakladajú na pravde. Vo vzťahu k poškodenému Ing. P. L. uviedol, že si od neho nepožičal žiadne finančné prostriedky, pričom 2. marca 1994 sa nachádzal mimo Slovenskej republiky, čo preukázal dokladmi, ako aj svedeckými výpoveďami. Pri konaní o návrhu na povolenie obnovy konania túto skutočnosť potvrdil aj F. U., avšak JUDr. Bujňák, ktorý verejnému zasadnutiu o obnove konania predsedal, podľa obvineného pravdepodobne nevedel, o čom pojednáva, pretože vydal zmätočné rozhodnutie, ktorému obvinený nerozumie, pretože v tomto uznesení sa spomína svedok Q., ktorý však nebol vypočutý v prípravnom konaní, ani v inom konaní. Obvinený je presvedčený o tom, že všetko bolo vedené účelovo z dôvodu, aby sa Ing. P. L. zmocnil jeho nehnuteľného majetku, ktorý mal v tom čase hodnotu približne dvoch a pol milióna korún.

Vo vzťahu k svedkovi V. obvinený uviedol, že ide o jeho bývalého zamestnanca, ktorého prepustil, tento sa zamestnal u Ing. P. L. a následne klamal o tom, že mal obvinenému požičať 35.000,- Sk. Obvinený uviedol, že je pravdou, že mu svedok V. dával peniaze, tieto však boli firemné, do pokladne, vo výške 108.636,- Sk - peniaze však svedok obvinenému nikdy nepožičiaval.

Obvinený tiež potvrdil, že sa stretol v Stropkove s P. K. a taktiež je pravdou, že P. K. mu dal sumu 200.000,- Sk, avšak obvinený nevedel, že išlo o pôžičku. V tejto súvislosti poukázal na to, že ani jednému z poškodených nič nedlhuje, poškodeným je v tomto prípade on, pretože všetko bolo vykonané účelovo, s cieľom pripraviť ho o motorové vozidlo.

V závere podaného dovolania vyjadril obvinený svoje presvedčenie, že hlavné pojednávanie 20. januára 1997 malo byť odročené, sudca ho uviedol do omylu a odsúdil ho na základe výmyslov a klamstiev, pričom je presvedčený, že všetko bolo pripravené dopredu a súdne konanie bolo zmanipulované v prospech iných osôb.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok z 20. januára 1997, sp. zn. 3T/173/96 a nariadil nové konanie, na ktorom by bolo zákonne rozhodnuté bez akýchkoľvek pochybností. Zároveň požiadal o odňatie veci Okresnému súdu Svidník a jej prikázanie inému súdu mimo východoslovenského kraja a napokon požiadal, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil.

Dovolanie obvineného doplnil ustanovený obhajca obvineného Mgr. Juraj Berežný podaním zo 17. septembra 2018 o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktorý odôvodnil tým, že v predmetnej veci existujú dôvody na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku, prameniace z predložených dôkazov, ktoré boli súdu skôr neznáme a ktoré môžu sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Súd sa podľa jeho názoru nesprávne vysporiadal s dôkazmi, ktoré obvinený predložil vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania a taktiež s dôkazmi, ktoré predložil pri prejednávaní jeho návrhu. Aj keď predmetné dôkazy boli v predchádzajúcom konaní o povolenie obnovy konania predložené jednotlivo, spolu ako celok preukazujú jeho nevinu.

Na základe uvedeného navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Prešove z 30. novembra 2017, sp. zn. 4Tos/9/2017, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku, ako aj v konaní, ktoré mu predchádzalo, v neprospech obvineného Q. Z., podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove a uznesenie Okresného súdu Svidník z 28. marca 2017, sp. zn. 1Nt/12/2015 a podľa § 388 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prikázal vec na prerokovanie a rozhodnutie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 21. septembra 2018 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Svidník, ktorý navrhol dovolanie odmietnuť z dôvodu nesplnenia dôvodov podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie nebolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku

I sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Konanie o dovolaní v zmysle ôsmej hlavy Trestného poriadku je jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov, ktoré možno podať iba proti tzv. meritórnym rozhodnutiam, teda rozhodnutiam vo veci samej, ktorými sa trestné stíhanie končí. V posudzovanom prípade podal obvinený Q. Z. dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté o jeho návrhu na povolenie obnovy konania. Z ustanovenia § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ani z iných ustanovení Trestného poriadku však nevyplýva prípustnosť podania dovolania proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti obvineného o povolenie obnovy konania, ani proti uzneseniu o zamietnutí sťažnosti obvineného proti takémuto uzneseniu. Na uvedenom nič nemení ani žiadosť obvineného o zrušenie rozsudku Okresného súdu Svidník z 20. januára 1997, sp. zn. 3T/179/96, pretože ani voči tomuto rozhodnutiu nemožno podať dovolanie (§ 566 ods. 3 Trestného poriadku).

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odvolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Keďže dovolanie obvineného bolo podané proti rozhodnutiu súdu, proti ktorému jeho podanie nie je prípustné, najvyššiemu súdu neostávalo iné, než jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.